

Nr 333.

Av herr **Björck, John**, och herr **Andersson, Elof**, i
*anledning av Kungl. Maj:ts proposition med för-
slag till viss ändring i gällande tulltaxa m. m.*

I proposition nr 293 till årets riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit, att under tiden 1 juli—31 december skall tull å vindruvor utgå med 35 kronor för 100 kilogram, medan under annan tid importen skall vara tullfri.

Den föreslagna tullen av 35 öre för kilogram synes oss emellertid icke vara tillräcklig för att hjälpa fruktodlarna i deras betryckta läge. De senaste åren har importen av vindruvor starkt ökats, särskilt under tiden från den 1 september 1935, då importen gjordes tullfri på grund av den med Spanien den 23 augusti 1935 ingångna handelstraktaten, vilken traktat med 1936 års utgång upphörde att gälla. Medan sålunda importen exempelvis 1933 uppgick till 1,670,757 kilogram, var motsvarande siffra 1936 7,104,994. Orsaken till denna starka ökning av druvimporten är att söka i de synnerligen låga priserna, vilka i sin tur i hög grad berott på åtskilliga omständigheter av mer eller mindre tillfällig art: konsignationsförsäljningen av vindruvor, överkursbetalningen för utländska valutor, andra länders restriktiva åtgärder mot fruktimport etc. Följden har emellertid blivit starkt ökade svårigheter för de svenska fruktodlarna. Importen av de billiga druvorna kulminerar vid den tidpunkt, då den svenska frukten föres i marknaden. Avsättningsmöjligheterna för denna ha härigenom starkt minskats; det rapporteras exempelvis från flera fruktcentraler, att i detaljhandeln inom deras verksamhetsområden sålts dubbelt så mycket, ja ända upp till tre och fyra gånger så mycket vindruvor som svensk frukt. Samtidigt ha priserna på denna sjunkit katastrofalt. De ha sålunda knappast räckt till att täcka produktionskostnaderna. Dessa ha under det senaste året ytterligare stigit, då priserna på gödselmedel, besprutningsmedel, förpackningsmedel höjts, liksom lantarbetarlönerna. Lantarbetstidslagen har ock medfört ökade kostnader för fruktodlarna; det synes oss rimligt och rättvist, att de erhålla viss kompensation härför.

För att icke fruktodlarnas läge skall ytterligare försämrats, måste såväl avsättningsmöjligheterna som priserna för den svenska frukten förbättras. En tullsats på 35 öre för kilogram vindruvor är icke tillräcklig för att skydda den svenska fruktodlingen; starka skäl tala för att tullen — i enlighet med vad som föreslås av Sveriges pomologiska förening, Riksförbundet svensk frukt och Sveriges centrala trädgårdsråd — sättes till lägst 50 öre för kilogram. Erinras må, att tullen utgick med detta belopp åren före 1920, då den höjdes till 1 krona för att därefter av handelspolitiska skäl

1925 sänkas till 35 öre, vilken tull som ovan nämnts efter den 1 september 1935 temporärt upphävts.

På grund av vad ovan anförts få vi sålunda hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts förslag till ändring i och tillägg till den vid tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) fogade tulltaxan måtte vidtaga den ändringen, att tullen å vindruvor under tiden 1 juli—31 december måtte utgå med 50 kronor för 100 kilogram.

Stockholm den 28 april 1937.

John Björck.

Elof B. Andersson.